

РЕШЕНИЕ

№ 32817

гр. София, 08.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 03.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **555** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.220 от Закона за митниците /ЗМ/. Образувано е по жалба на "МЕТАКОМ КО" ООД срещу Решение № РЗМ - 5800-1627/32-585197 от 10.10.2023г. на Директора на ТД Митница С., потвърдено с Решение № Р-652/32-649081/28.11.2023г. на Директора на АМ. С обжалваното решение за 11 митнически декларации на „МЕТАКОМ КО“ ООД в периода 28.07.2022 г. – 18.04.2023 г. е определен различен от декларирания Т. код за деклариране на горещовалцовани листове и рулони от неръждаема стомана, изпращани от Турция. Митническият орган е приел, че съгласно Регламент (ЕС) 2023/825, с който е разширен обхватът на антидъмпинговото мито, наложено с Регламент (ЕС) 2020/1408, върху такива стоки се дължи антидъмпингово мито в размер на 17,3%, независимо от декларирания им произход. На това основание е определено дружеството да доплати антидъмпингово мито, ДДС и лихви, като в решението са посочени конкретните кодове, митнически стойности и изчислените суми за довносяне. Жалбоподателят поддържа доводи за незаконосъобразност на решението, като навежда и нищожност. Нищожността аргументира с издаване от некомпетентен орган, без надлежно възлагане и при липса на изискуемите реквизити на индивидуален административен акт. Проверката, послужила като основание за издаване на решението, се явява на практика „последващ контрол“, но е проведена без заповед по чл.84в от Закона за митниците, не е спазена процедурата и липсва компетентност за извършване на проверката за началник на МБ С.-Запад. Поддържа се и, че решението е незаконосъобразно, тъй като не е спазена

процедурата по чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, не е осигурено правото на защита на дружеството и са проведени две противоречиви проверки – на МБ С.-Запад и на Дирекция „Последващ контрол“, като последната не е констатирала нарушения.

По съществото на материалноправния спор жалбоподателят поддържа становището, че прилагането на антидъмпинговото мито, въведено с Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/825, обхваща само и единствено стоки, произведени в И. и с доказан произход от тази страна, има за цел да предотврати заобикалянето на антидъмпинговите мита върху стоки с произход от И., а не да въвежда мито за стоки с произход от Европейския съюз, И., Турция или Ю. А., каквито са в случая по декларациите. Позовава се на съдебно-икономическата експертиза (СИЕ), която потвърждава, че сред процесните стоки няма такива с произход от И., поради което липсва материалноправно основание за начисляване на антидъмпингово мито. Иска решението да бъде обявено за нищожно, а при условията на евентуалност – отменено като неправилно и незаконосъобразно, с присъждане на направените разноски, съгласно представен списък. В съдебно заседание, представляван от адв. К. жалбоподателят иска съдът да уважи жалбата и да постанови решение, с което да отмени процесното решение като незаконосъобразно. Не споделя становището на митническите органи, че нямало значение какъв е произходът на стоката и след като стоките са изпратени от Турция, следва да попадат под прилагането на допълнителния регламент, а счита, че основният и допълнителният регламент, дефинитивно се отнасят за стоки с произход от Китай и Т.. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира разноски, включително и депозита за вещото лице, допълнително внесен. Ответникът,

директорът на ТД Митница С. чрез процесуалния си представител юрк. К., поддържа, че жалбата е неоснователна и оспореното решение е правилно и законосъобразно. Според ответника Регламент (ЕС) 2023/825 изрично предвижда, че антидъмпинговото мито се прилага за внос на горещовалцовани листове и рулони от неръждаема стомана, изпращани от Турция, независимо дали са декларирани с произход от Турция. Следователно, произходът на стоката е ирелевантен, щом изпращането е от Турция и стоката попада в обхвата на определените Т. кодове, посочени в регламента. Митническите органи са извършили законосъобразна проверка, установили са, че процесните стоки са изпратени от Турция, и правилно са приложили разширения обхват на антидъмпинговото мито в размер на 17,3 процента. Решението съдържа според процесуалния представител на ответника необходимите фактически и правни основания, издадено е от компетентен орган и при спазване на всички процесуални изисквания. Счита, че регламентът е с пряко действие и не изисква допълнително доказване на заобикаляне на мерките или на произход от конкретна държава, след като законодателят на ЕС вече е разширил приложното поле на митото спрямо стоки, изпращани от Турция. Ответникът моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и да потвърди изцяло решението, както и да присъди юрисконсултско възнаграждение, като оспорва претендираното адвокатско възнаграждение като прекомерно. Административен съд София град, I отделение, 6-ти състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

„МЕТАКОМ КО“ ООД е вносител на горещовалцовани листове и рулони от неръждаема стомана, внесени в България в периода от 28.07.2022 г. до 18.04.2023 г. по 11 митнически декларации. Стоките са били изпращани от Турция, като към всички декларации са приложени търговски фактури, транспортни документи, сертификати за движение ATR и E..1, както и износни митнически декларации, удостоверяващи, че изпращането е извършено от турски дружества. В декларациите са посочени различни държави на произход – Европейски съюз (Б., Ф., Испания,

Ш.), И., Турция и Ю. А., като не са установени стоки с произход от И., Китай или Т.. След подаването на декларациите стоките са били освободени за свободно обращение и митническите сборове са били заплатени по декларираните данни. Впоследствие, след влизането в сила на Регламент (ЕС) 2023/825 от 17.04.2023 г., който разширява обхвата на антидъмпинговите мита за стоки „изпращани от Турция“, Митническо бюро С.–Запад е извършило последваща проверка на тези декларации. Проверката е била извършена на основание чл. 48 от Митническия кодекс на Съюза и чл. 84, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците, без да бъде издадена и връчена изрична заповед за възлагане на проверка по чл. 84в ЗМ. Митническите органи са установили, че всички процесни стоки са изпратени от Турция, но част от тях са декларирани по Т. кодове, които не отчитат това обстоятелство. На това основание е прието, че същите попадат в обхвата на Регламент (ЕС) 2023/825, считайки, че антидъмпинговото мито се прилага за продукти от неръждаема стомана, изпращани от Турция, независимо от декларирания им произход.

Преди издаването на решението на дружеството е било изпратено от Началника на МБ С.–Запад уведомление по чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 рег.№ 32-453317 от 27.06.2023г. за започване на производството, анализ на стоките по декларациите в контекста на Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/825, изпращането им от Турция, коректното им класиране в Т. и задължение за доплащане на мито и ДДС в размер на : антидъмпингово мито в размер на 81 725, 68 лв. и ДДС в размер на 16 345, 13 лв., разпределени по митническите декларации, предоставена е възможност за становище и предоставяне на допълнителна информация в 30 дневен срок от получаване на писмото, в който срок ще бъде издадено решението.

Писмото е получено на 29.06.2023г. На 31.07.2023г. „МЕТАКОМ КО“ ООД е представило пред началника на МБ С. – Запад становище с вх. рег. № 32-497337/31.07.2023г. за незаконосъобразност на досъбирането на посочените публични вземания, които не били дължими и изводът за прилагане на Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/825 бил погрешен.

Възраженията на жалбоподателя не са възприети от Директора на ТД Митница С., при издаването на обжалваното Решение № РЗМ-5800-1627/32-585197 от 10.10.2023г., с което е определил на дружеството допълнителни държавни вземания – антидъмпингово мито в размер на 17,3%, съответните допълнителни задължения по ДДС и лихви, общо за всички 11 декларации. Мотивите на директора на ТД Митница С. от фактическа страна са основани на констатираното при извършената на основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 84, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците проверка на 11 митнически декларации, подадени от „МЕТАКОМ КО“ ООД за режим „допускане за свободно обращение“ в периода 28.07.2022 г. – 18.04.2023 г., като при анализа им е установено несъответствие между декларирания Т. код и фактическите данни относно държавата на изпращане на стоките. Митническият орган е констатирал, че във всички декларации в поле 5/14 „Код на държавата на изпращане“ е посочен код TR (Турция), а приложените към тях транспортни документи, търговски фактури, сертификати за движение ATR, износни митнически декларации и др., безспорно удостоверяват, че стоките са изпратени от Турция, но неправилно са декларирани в код по Т. „Други“ (т.е. изпратени от други страни, различни от Турция).

Прието е, че е налице неправилна тарифна класификация и предвид описанието на стоките в поле 6/8 и държавата на изпращане Турция, на основание правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН според митническия орган стоките следва да се класират в Т. код, като в таблица на стр.3-4 от решението (л.28-29 по делото). Митническият орган е приложил Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/825 на Комисията от

17.04.2023 г., с който се разширява обхватът на антидъмпинговото мито, наложено с Регламент (ЕС) 2020/1408 върху вноса на определени горещовалцовани листове и рулони от неръждаема стомана с произход И., чрез внос на определени горещовалцовани листове и рулони от неръждаема стомана, изпращани от Турция, независимо дали са декларирани с произход от Турция. Счита, че Регламентът за изпълнение (ЕС) 2023/825 разширява обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент (ЕС) 2020/1408, като се включват стоки, попадащи в обхвата на кодове по Т. [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН] и [ЕГН], изпратени от Турция, независимо дали са с произход Турция. Понеже разследването на Европейската комисия по Регламент (ЕС) 2022/1310 е установило заобикаляне на наложените антидъмпингови мерки чрез изпращане на индонезийски стоки през Турция, където се извършват незначителни операции по комплектуване, без съществена добавена стойност, Комисията е приела, че е налице промяна в схемите на търговия, и е разширила приложното поле на митото спрямо всички стоки, изпращани от Турция с описаните Т. кодове. Директорът на ТД Митница С. е възприел тази регулаторна рамка като пряко приложима, без необходимост от доказване на конкретен произход от И. за отделните пратки.

Според мотивите, а и така поддържа процесуалният представител на ответника в съдебно заседание, след като системата Т. показва, че за съответния код е въведено антидъмпингово мито при държава на изпращане Турция, митото следва да бъде начислено автоматично, независимо какъв е произходът на конкретната стока. Въз основа на това становище по материалното право митническият орган е преизчислил дължимите суми, като за всяка от 11 декларации е определил коректния Т. код, съответстващ на стоки, изпратени от Турция, и е начислил антидъмпингово мито в размер на 17,3% съгласно чл. 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2023/825, както и съответния ДДС и лихви за забава. В решението се съдържа таблица (л.30-31) с изброяване на всички декларации, датите им, декларираните и коригирани кодове, държавата на изпращане и произход, приложените сертификати и изчислените суми. Общият размер на допълнително установеното антидъмпингово мито е 81 725,68 лева, а на допълнителния ДДС – 16 345,13 лева, като е постановено дружеството да ги внесе заедно с дължимата лихва в 10-дневен срок от получаване на решението.

След връчване на решението „МЕТАКОМ КО“ ООД е обжалвал решението пред Директор на Агенция Митници, който се произнася с Решение № Р-652/32-649081/28.11.2023г., с което на основание чл.97, ал.1 и чл.93, ал.1 от АПК отхвърля жалбата като неоснователна. Горестоящият административен орган споделя становището на ответника, че разширяването на мярката по Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1408 с Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/825 е към всички стоки по чл.1 от същия, изпратени от Турция, независимо дали са с деклариран произход Турция, като това намерение на законодателя, се потвърждава и от изложеното в съображенията към Регламента, в които Комисията заключава, че констатациите относно практиките на заобикаляне на мерките, свързани с мерките, свързани с мярката по Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1408, са представителни по отношение на целия внос от Турция.

Намира за неправилно становището на жалбоподателя за необходимост от изследване на произхода на стоката, каквото не се налага, доколкото той не е релевантен по отношение на налагане на мерките към всички изпратени от Турция стоки. Решението е връчено на 05.12.2023г. На 19.12.2023г. „МЕТАКОМ Ко“ ООД подава жалбата до съда, по която е образувано делото. По делото е приета административната преписка, доклад № BG005800/1/15/13.10.2023г. за планова проверка на дружеството за период от 01.05.2020г. до 30.04.2023г. (том II на делото, л.513) и е изслушано и прието заключение по съдебна икономическа експертиза (СИЕ) – л.922-

929 по делото. Вещото лице установява, че произходът на всички стоки, за които митническите органи претендират доплащане на мито, ДДС и лихви, може да бъде проследен въз основа на приложените митнически декларации, сертификати за произход и движение и превозни документи. Установените страни на произход са И., Турция, Ю. А. и държави от Европейския съюз – Ф., Б., Испания и Ш.. В материалите по делото не са открити доказателства за стоки с произход от И., Китайската народна република или Т.. Анализът на превозните документи, митническите и износните декларации показва, че държавата на изпращане на процесните стоки е Турция.

Заклучението е прието без оспорване от страните. Съдът го кредитира като обективно и компетентно изготвено.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена от адресата на решението, имащ право и интерес от оспорването, като е предвиден съдебен контрол. Спазен е и срокът за обжалване, считано от връчване на решението на директора на АМ. Следователно, жалбата е допустима. Разгледана по същество, жалбата на „МЕТАКОМ КО“ ЕООД е основателна поради следните съображения:

При преценката по същество на жалбата и дължимата служебна проверка за законосъобразност по чл.168, ал.1 от АПК на всички основания по чл.146 от АПК на оспорения административен акт, съдът приема следното:

Обжалваното Решение № РЗМ-5800-1627/32-585197 от 10.10.2023 г. е издадено от компетентен административен орган – директора на ТД Митница С., в писмена форма и в рамките на производството по чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 (Митнически кодекс на Съюза) във връзка с чл. 84, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците. Не се приемат от съда за основателни доводите за нищожност свързани с компетентност и процедура, поради следното: Съгласно чл. 5 от Регламент (ЕС) № 952/2013 „митнически органи“ са митническите администрации на държавите членки и всички други органи, оправомощени да прилагат митническото законодателство. Оспореното решение е издадено на основание чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 19, ал. 7 от Закона за митниците от Директора на ТД Митница С., който е компетентен орган по смисъла на тези разпоредби. Решението е постановено във връзка с митнически декларации, подадени в МБ С.-Запад, което е структурно звено на ТД Митница С..

Актът е издаден в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Не са установени съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като съществуването на паралелна по обща проверка на дружеството, не изключва възможността за настоящата по-конкретна, след влизане в сила на посочения регламент и за точно определени декларации. При постановяването на решението е спазена процедурата по чл. 29 във връзка с чл. 22, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като жалбоподателят е бил надлежно уведомен за започване на производството и му е предоставена възможност да представи становище и не е нарушено правото му на защита. Извън горното, съдът намира, че при постановяване на решението е нарушен материалния закон и целта му, което обуславя неговата незаконосъобразност. Спорът по материалния закон се свежда до това как се прилага Регламент (ЕС) 2023/825 спрямо процесния внос на горещовалцовани листове и рулони от неръждаема стомана, изпращани от Турция, които не са с произход от И., К. и Т.: дали разширява антидъмпинговото мито само за стоки от обхвата на основния Регламент 2020/1408 (И./К./Т.), изпращани от Турция и щом не е доказан такъв произход няма антидъмпингово мито, както смята жалбоподателя или щом стоките

са с посочените Т. кодове и са изпратени от Турция, винаги се дължи 17,3% мито, независимо от произхода, каквото поддържа ответника. Накратко правната рамка е следната: С Регламент (ЕС) 2020/104 е въведен регистрационен режим за вноса на горещовалцовани плосковалцувани продукти от неръждаема стомана (SSHR) с произход И., Китай и Т., а с Регламент (ЕС) 2020/1408 е наложено окончателно антидъмпингово мито върху тези продукти по произход.

Впоследствие Регламент (ЕС) 2022/1310 открива разследване за заобикаляне и въвежда регистрация на внос „изпращан от Турция“ (от 28.07.2022 г.), за да се провери дали стоки с произход И. се пренасочват през Турция. След това, тук приложения Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/825 само разширява обхвата на Регламент 2020/1408, така че същите индонезийски продукти, ако се изпратят от Турция (дори декларирани като турски), да бъдат облагани със ставката 17,3%. Този механизъм е акцесорен по смисъла на основния антидъмпингов регламент 2016/1036 (чл. 13) и не създава универсално мито за всяка стока, изпратена от Турция, а е нужен конкретен произход, попадащ в първоначалния обхват. В този контекст, съдът намира, че митническият орган неправилно е приложил материалния закон, като е приел, че антидъмпинговото мито по допълнително приетия Регламент (ЕС) 2023/825 се дължи за всички стоки, изпращани от Турция, независимо от техния произход. Тълкуването на регламента в този смисъл излиза извън целта на мярката, установена от Европейската комисия. От преамбюла и мотивите на Регламент (ЕС) 2023/825 се установява, че неговото предназначение е да противодейства на заобикалянето на антидъмпинговите мита, наложени с Регламент (ЕС) 2020/1408 върху вноса на стомана с произход от И., чрез препращане на същите продукти през Турция. Следователно мярката е насочена към стоки с реален произход от И., Китай или Т., но изпращани от Турция, а не към такива с доказан произход от други държави.

От заключението на СИЕ, което съдът кредитира като компетентно и обективно, категорично се установява, че процесните стоки не произхождат от И., Китай или Т., а от държави членки на ЕС, И., Турция и Ю. А.. При тези данни липсва материалноправно основание за налагане на антидъмпингово мито по Регламент (ЕС) 2023/825. Материалноправните изводи на административния орган не съответстват на целта и обхвата на приложимите норми от правото на Европейския съюз и не са доказани със съответните относими обстоятелства.

Както вече се посочи, Регламент за изпълнение (ЕС) № 2023/825 на Комисията от 17.04.2023 г. не създава ново самостоятелно антидъмпингово мито, а разширява приложното поле на вече наложеното с Регламент (ЕС) № 2020/1408 мито върху вноса на определени плосковалцовани продукти от неръждаема стомана с произход от И., когато същите се изпратят от Република Турция. От систематичното тълкуване на чл. 1 от Регламент 2023/825 във връзка с чл. 2 от Регламент (ЕС) 2022/1310 и чл. 13 от базовия антидъмпингов регламент (ЕС) 2016/1036 следва, че предпоставка за възникване на задължение за заплащане на антидъмпингово мито е доказването на заобикаляне на вече действащите мерки чрез пренасочване на стоки с произход от И. през Турция. Следователно разширението на митото по чл. 1 от Регламент 2023/825 не може да се прилага автоматично за всички стоки, изпратени от Турция, а само при наличие на доказателства, че конкретните стоки са от вида и произхода, посочени в първоначалния регламент (ЕС) 2020/1408, и че е налице съзнателно заобикаляне на антидъмпинговите мерки. Съгласно чл. 13 от Регламент (ЕС) 2016/1036 и практиката на Съда на Европейския съюз (например решение по дело C-709/17), тежестта на доказване на заобикалянето лежи върху административния орган, а не

върху вносителя. В конкретния случай митническият орган не е събрал доказателства по реда на чл. 61 от Регламент (ЕС) 952/2013 (Митнически кодекс на Съюза), които да установяват, че процесните стоки имат произход от И. или че са претърпели съществена обработка в трета държава, променяща техния произход.

Напротив, по делото от СИЕ се установи обратното, произход различен от този, който обуславя приложение на Регламент (ЕС) 2023/825. Тъй като митническата администрация не е установила по категоричен начин произход, различен от декларирания, становището ѝ по Регламента е необосновано.

Ето защо, в заключение, съдът приема, че не е налице фактическият състав за прилагане на Регламент (ЕС) 2023/825, а наложеното антидъмпингово мито е постановено при неправилно приложение на материалния закон, а и в противоречие с целта на регламента – ограничаване на заобикалянето на антидъмпинговите мита от определени държави, а не на редовната търговия между държавите членки и трети страни (различни от И., К. и Т.). В горния смисъл съдът съобрази практиката на ВАС на РБ по аналогични случаи: решение № 2930/20.03.2025г. по адм.дело № 877/2025 г., решение № 1399/17.02.2025 г. по адм. д. № 10821/2024 г., I о. В последното е прието следното: „Разширяването на обхвата на антидъмпинговото мито с чл. 1, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/825 на Комисията е за вноса на стоки с произход от И., Китайската народна република и Т. изпращани от Турция, независимо дали са декларирани с произход от Турция.“ По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но в нарушение на материалния закон и в несъответствие с целта му, поради което следва да бъде отменено. Предвид изхода на спора, направеното искане за присъждане на разноски и доказването им, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ТД Митница С. следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 7 250 лв., от които 50 лв. – заплатена държавна такса, 1200 лв. за СИЕ и адвокатски хонорар в размер на 6000 лв. по приложения договор, ведно с доказателства за заплащането му.

Съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно, тъй като същото е в размер под минималния размер, определен в чл.7, ал.2, т.4 вр. с чл.8, ал.1 от Наредба №1/20004г. за възнаграждения за адвокатска работа /при материален интерес от около 98 000 лв. без лихвите /, а по делото, дори и да не се отличава със значителна правна сложност са извършени редица процесуални действия – жалба, становища, искане и представяне на доказателства, писмени бележки, участия в няколко съдебни заседания.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № РЗМ - 5800-1627/32-585197 от 10.10.2023г. на Директора на ТД Митница С., потвърдено с Решение № Р-652/32-649081/28.11.2023г. на Директора на Агенция "Митници" . **ОСЪЖДА** Териториална дирекция Митница С. към Агенция "Митници" да заплати на "МЕТАКОМ КО" ООД, ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 7250 лв. (седем хиляди двеста и петдесет лева) разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването.

Съдия:

